

Arrest

nr. 118 232 van 31 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 4 februari 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Bij arrest nr. 94 642 van 8 januari 2013 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Op 15 februari 2013 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in.

Op 4 februari 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve wordt gewezen op wat volgt:

Er wordt vastgesteld dat de verzoekende partij in casu gebruik heeft gemaakt van de in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) voorziene mogelijkheid om een synthesesememorie in te dienen.

De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesesememorie” in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;*
- [...];*
- 39/73 (§ 1);*
- 39/73-1;*
- 39/74;*
- 39/75;*
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;*
- 39/77, § 1, derde lid.*

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de synthesesememorie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *“over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen syntheseseminarie *“zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”*.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme syntheseseminarie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een syntheseseminarie neer te leggen.

De verzoekende partij herneemt in casu in de “syntheseseminarie” integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. Dergelijke herneming kan niet als een samenvatting van de middelen worden beschouwd.

Bij gebreke aan een wetsconforme syntheseseminarie dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Ter terechtzitting hierop gewezen, stelt de raadsman van de verzoekende partij dat zij de wettelijke bepaling onduidelijk vindt en dat een samenvatting een herhaling mag zijn. Deze redenering kan om de hierboven beschreven redenen niet gevolgd worden.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN